

USTAWA

z dnia 11 maja 2007 r.

o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257 i Nr 68, poz. 623, z 2005 r. Nr 160, poz. 1341 oraz z 2006 r. Nr 169, poz. 1199) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 i 20 w brzmieniu:

„19) biokomponenty — wyroby wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217) wytwarzane w sposób określony w art. 11 wymienionej ustawy;

20) biopaliwa ciekłe — wyroby wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 11 i ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.”;

2) w art. 65 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Stawka akcyzy wynosi w przypadku:

1) benzyn silnikowych o kodach CN 2710 11 45 lub 2710 11 49 — 1 565,00 zł/1 000 l;

2) wyrobów powstałych ze zmieszania benzyn, o których mowa w pkt 1, z biokomponentami, zawierających powyżej 2 % biokomponentów, spełniających wymagania

jakościowe określone w odrębnych przepisach — stawka akcyzy określona w pkt 1 obniżona o 1,565 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tych benzyn, z tym że kwota należnej akcyzy nie może być niższa niż 10,00 zł/1 000 l;

3) olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 41 — 1 048,00 zł/1 000 l;

4) wyrobów powstałych ze zmieszania olejów napędowych, o których mowa w pkt 3, z biokomponentami, zawierających powyżej 2 % biokomponentów, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach — stawka akcyzy określona w pkt 3 obniżona o 1,048 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tych olejów napędowych, z tym że kwota należnej akcyzy nie może być niższa niż 10,00 zł/1 000 l;

5) biokomponentów, stanowiących samoistne paliwa, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczonych do napędu silników spalinywych, bez względu na kod CN — 10,00 zł/1 000 l.”;

3) w załączniku nr 2 „Wykaz wyrobów akcyzowych zharmonizowanych” dodaje się pozycję 4a w brzmieniu:

4a	Bez względu na symbol PKWiU	Biokomponenty i biopaliwa ciekłe, wykorzystywane do celów napędowych lub opałowych	Bez względu na symbol CN	Biokomponenty i biopaliwa ciekłe, wykorzystywane do celów napędowych lub opałowych
----	-----------------------------	--	--------------------------	--

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz ustawę z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach do gruntów rolnych i płatności cukrowej.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.²⁾) w art. 37h ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzanie na rynek krajowy paliw silnikowych oraz gazu, z wyłączeniem biokomponentów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217), stanowiących samoistne paliwa, wykorzystywanych do napędu pojazdów w rozumieniu art. 2 pkt 31 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym, podlega opłacie, zwanej dalej „opłatą paliwową”.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217) w art. 33:

1) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, wysokość kary oblicza się według wzoru:

$$K = 5 \times W \times (M - R) / 100 \%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K — wysokość kary, wyrażoną w złotych,
 W — ogólną wartość paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedanych lub zbytych w innej formie przez podmiot podlegający karze, a także zużytych przez niego na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 23 ust. 1, wyrażoną w złotych,
 M — wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego, do którego realizacji był zobowiązany podmiot podlegający karze, wyrażoną w procentach,
 R — wysokość zrealizowanego udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedanych lub zbytych w innej formie przez podmiot podlegający karze, a także zużytych przez niego na potrzeby własne w roku, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku wynikającego z art. 23 ust. 1, wyrażoną w procentach.”;

2) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 9 lit. b, kara pieniężna wynosi:

1) 10 000 zł — gdy wydajność instalacji do wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolnika jest mniejsza niż 200 litrów na dobę,

2) 20 000 zł — gdy wydajność instalacji do wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolnika wynosi od 200 litrów na dobę do 400 litrów na dobę,

3) 30 000 zł — gdy wydajność instalacji do wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolnika jest wyższa niż 400 litrów na dobę

— powiększone o iloczyn ilości sprzedanych lub zbytych w innej formie biopaliw ciekłych i stawki podatku akcyzowego dla oleju napędowego.”;

3) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 9 lit. c, kara pieniężna wynosi:

1) 5 000 zł — gdy wydajność instalacji do wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolnika jest mniejsza niż 200 litrów na dobę,

2) 10 000 zł — gdy wydajność instalacji do wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolnika wynosi od 200 litrów na dobę do 400 litrów na dobę,

3) 15 000 zł — gdy wydajność instalacji do wytwarzania biopaliw ciekłych przez rolnika jest wyższa niż 400 litrów na dobę

— powiększone o iloczyn ilości biopaliw ciekłych wytworzonych ponad limit określony w art. 21 ust. 2 lub 3 i stawki podatku akcyzowego dla oleju napędowego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach do gruntów rolnych i płatności cukrowej (Dz. U. Nr 35, poz. 217) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Rolnikowi, któremu została przyznana płatność do upraw roślin energetycznych do powierzchni uprawy rzepaku, przysuguje dodatkowa krajowa płatność do tej powierzchni, zwana dalej „pomocą”.

2. Stawka pomocy wynosi 176 zł za 1 ha powierzchni uprawy rzepaku.

3. Wysokość pomocy oblicza się zgodnie z art. 7 ust. 4.

4. Pomoc jest przyznawana łącznie z płatnością, o której mowa w art. 7 ust. 3.

5. Pomoc ma charakter pomocy de minimis w rolnictwie i jest udzielana zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa.”.

Art. 5. Przepisy art. 1 i 2 stosuje się od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w tych przepisach ze wspólnym rynkiem.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297 i Nr 172, poz. 1440, z 2006 r. Nr 12, poz. 61 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 136.